23/12/2018

Ο Αγιος Σάββας “εξανάγκασε” τους Λατίνους, να τον επιστρέψουν σπίτι του

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Ιερό Σκήνωμα του ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ **άρχισε να ζωντανεύει, να κτυπά το τζάμι της Λάρνακας, να κάνει φασαρία, να τρομοκρατεί τους Λατίνους,** γιατί ήθελε να γυρίσει στο σπίτι του, στα Ιεροσόλυμα, ώστε να βρίσκεται κοντά στα παιδιά του, τους Ορθοδόξους προσκυνητές των ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ, να τους ευλογεί και να τους βοηθάει με την παρρησία του.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ **συντάραξε, όχι έναν, αλλά δύο Πάπες της Ρώμης** για να γυρίσει στο σπίτι του.

Το ιερό λείψανο το είχαν κλέψει οι σταυροφόροι της Α’ σταυροφορίας (1096 – 1099) μαζί με πολλά άλλα ιερά λείψανα και το μετέφεραν στη Βενετία όπου και το έθεσαν στον ναό του αγίου Αντωνίνου. Εννέα αιώνες περίπου αργότερα έμελλε να επανέλθει και πάλι ο μεγάλος ασκητής της Ορθοδοξίας στο μοναστήρι που ο ίδιος έκτισε.»

Το 1965 θα ήταν μια ευλογημένη χρονιά .

Τότε, ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ αποφάσισε ότι έπρεπε να επιστρέψει στο σπίτι του στα Ιεροσόλυμα και στην παλαίφατη ομώνυμη Ιερά Μονή του της οποίας ήταν ο Κτήτωρ.

«Πριν την παραλαβή του ιερού λειψάνου είχαν προηγηθεί μεταξύ του Πάπα της Ρώμης Παύλου ΣΤ΄ και του Πατριάρχου Ιεροσολύμων Βενεδίκτου συνεννοήσεις για τον καθορισμό αντιπροσωπειών, ημερομηνιών, τελετών και άλλων θεμάτων σχετικών με την παράδοση και την παραλαβή.

Από πλευράς Πατριαρχείου Ιεροσολύμων ορίσθηκε η αντιπροσωπεία στην οποία μετείχαν ο Αρχιεπίσκοπος Ιορδάνου (νυν Μητροπολίτης Καισαρείας) κ. Βασίλειος, ο Αρχιμανδρίτης Θεοδόσιος ηγούμενος της Βηθανίας, ο Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ ηγούμενος της Λαύρας και ο ιεροδιάκονος (νυν Μητροπολίτης Ναζαρέτ) κ. Κυριακός.»

Τι μεσολάβησε όμως και οι Λατίνοι εσπευσμένα ζητούσαν να αποδώσουν το κλεμμένο από αυτούς Ιερό Σκήνωμα στους φυσικούς του κατόχους στην Παλαιστίνη;

Το έκαναν γιατί μας αγαπούσαν ή έγινε κάτι το συνταρακτικό;

Μήπως μεσολάβησε ο αιφνίδιος θάνατος ενός Πάπα της Ρώμης;

Το ΙΕΡΟ ΣΚΗΝΩΜΑ κτυπούσε το τζάμι μέσα στην Λάρνακα, έκανε φασαρίες και φόβιζε τους παριστάμενους φρουρούς στο Αββαείο.

Ο Γέρων Σεραφείμ είχε ιδιαίτερη αγάπη και ευλάβεια στον άγιο Σάββα. Εδιηγείτο στα καλογέρια του μετά την επανακομιδή του ιερού λειψάνου τα εξής:

«Ο Πάπας», έλεγε «δεν μας έδωσε το ιερό λείψανο, γιατί μας αγαπούσε, αλλά γιατί συχνά εμφανιζόταν σ’ αυτόν και τον ενοχλούσε για να επιστρέψει στο μοναστήρι του.

Όταν πέθανε ο Πάπας που δεν έλαβε υπ’ όψιν του τον Άγιο, εκείνος εμφανίστηκε και πάλι στον διάδοχό του.

Αλλά και στον ναό που βρισκόταν το ιερό λείψανό του θησαυρισμένο μέσα σε γυάλινη λάρνακα χτυπούσε το τζάμι, έκανε φασαρίες, τάραζε τους φύλακες και τους Λατίνους μοναχούς».

Μετά από αυτά τα συνταρακτικά και θαυμαστά γεγονότα φαίνεται οι Λατίνοι να ήθελαν πως και πώς να επιστρέψουν τον ΘΗΣΑΥΡΟ αυτόν της

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ .

Πάντα όμως στο μυαλό το δικό μας υπήρχε ο ενδοιασμός , τι τους έπιασε ξαφνικά και επιστρέφουν το Ιερό ΣΚΉΝΩΜΑ του ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ή μήπως δεν είναι το πραγματικό Σκήνωμα του Αγίου; Όλα όμως τα αποκάλυψε η ΠΡΟΝΟΙΑ του ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΥ.

Παρά τις εκδηλώσεις τιμής και αγάπης εκ μέρους των Λατίνων τόσο στην αντιπροσωπεία όσο και στην Αγιοταφική Αδελφότητα υπήρχε διάχυτη η αμφιβολία εάν οι Δυτικοί απέδιδαν το πραγματικό άγιο λείψανο στην ορθόδοξη αντιπροσωπεία.

Όταν η ορθόδοξη αντιπροσωπεία μετά από το μακρύ και κοπιαστικό ταξείδι έφθασε στον ναό του αγίου Αντωνίνου, ο Γέρων Σεραφείμ παρατηρούσε, προς έκπληξη των υπολοίπων, με ιδιαίτερη επιμονή το ιερό λείψανο, σαν να έψαχνε να βρει κάποιο σημάδι που να πιστοποιεί την αυθεντικότητά του.

Κάποια στιγμή με έκδηλη χαρά φώναξε στους υπόλοιπους: «Πατέρες, είναι το πραγματικό λείψανο».

Πιστοποίησε τη γνησιότητα από το γεγονός ότι έλειπε το ένα από τα δύο μάτια.

Γνώριζε ο π. Σεραφείμ από παλαιά συναξάρια της Λαύρας ότι οι μονοφυσίτες στα χρόνια του αγίου Σάββα σε μια διαμάχη που είχαν μαζί του για την ορθή πίστη του είχαν βγάλει το μάτι.

Από εκείνη τη στιγμή δεν απομακρύνθηκε από αυτό. Ακόμη και όταν το αεροπλάνο διενυκτέρευσε στην Αθήνα, για να προσκυνήσουν επί του αεροπλάνου οι αναμένοντες αυτό πιστοί, ο Γέρων παρέμεινε μόνος όλη τη νύχτα φύλακας του ιερού λειψάνου, ενώ η υπόλοιπη συνοδεία λόγω του κόπου μετέβη στην Αθήνα για ανάπαυση.

Διηγείται ο Μητροπολίτης Ναζαρέτ ότι καθ’ όλο το διάστημα που ο Γέρων Σεραφείμ στεκόταν φρουρός δίπλα στο άγιο λείψανο, έδιδε τόσο στον ίδιο όσο και στα υπόλοιπα μέλη της αντιπροσωπείας την αίσθηση ότι ανάμεσά τους γινόταν κάτι σαν μυστική συνομιλία, σε σημείο που να εντυπωσιάζονται και να θαυμάζουν το γεγονός.»

(Ο ΓΕΡΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΑΒΒΑΪΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΥΓΔΟΝΙΑ)